

200702614/1.

Datum uitspraak: 24 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48501 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 21 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

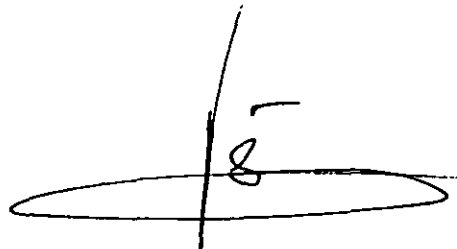
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 mei 2007

382-527.

Verzonden: **24 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/48501 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Irakese nationaliteit,
IND dossiernummer 0601.19.0266,
eiser,
gemachtigde: mr. C.G.J. Lucassen, advocaat te Arnhem;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 19 januari 2006 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 31 juli 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 30 augustus 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 6 september 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 5 oktober 2006 is daartegen beroep ingesield. Dit beroep is aangevuld bij brief van 2 november 2006. Op 23 november 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 20 februari 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Zaaknummer: Awb 06/ 48501 BEPTDN BE

blad 2

Het asielrelaas van eiser komt op het volgende neer. Eiser is afkomstig uit Irak, en hij is Koerd. Eisers baas had op 15 oktober 2005 's ochtends bezoek van twee kennissen. Die middag is eisers baas opgepakt door de autoriteiten, door 8 of 9 personen van de Iraakse Nationale Garde (ING). De eigenaar van een andere winkel, vertelde eiser dat de autoriteiten ook op zoek waren naar hem en dat zij een arrestatiebevel tegen de winkel hadden uitgevaardigd. Daarop is eiser naar het huis van zijn zus gegaan. Vervolgens is hij 10 dagen ondergedoken bij een vriend van zijn zwager. Eiser woonde bij zijn moeder. Van zijn moeder hoorde eiser dat zijn baas samenwerkte met terroristen. Tegen eisers moeder hebben de terroristen en de broer van gezegd dat zij eiser zouden vermoorden als niet binnen drie dagen werd vrijgelaten. Daarop heeft eiser op 26 oktober 2005 via Turkije het land verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hij het relaas van eiser ongeloofwaardig acht. Eiser heeft geen documenten overgelegd en verweerder rekent hem dat toe. Gelet hierop dient van eisers asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Dit is niet het geval. Eiser heeft volgens verweerder vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Eiser baseert zijn verklaring dat hij gezocht zou worden door de autoriteiten op verklaringen van een derde. Niet is gesteld of gebleken dat eiser actief wegens vermeende terroristische activiteiten werd gezocht. Voorts heeft eiser uiterst summier verklaard over de gestelde problemen van en de gebeurtenissen met . Naar aanleiding van de bedreigingen van de kennissen en de broer van heeft eiser evenmin de bescherming van de autoriteiten ingeroepen. Nu verweerder eisers asielrelaas niet geloofwaardig acht, komt hem geen verblijfsvergunning toe op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, omdat het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal Irak is afgeschaft bij brief van verweerder aan de Tweede Kamer van 20 januari 2006. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder het categoriaal beschermingsbeleid voor Centraal Irak ten onrechte heeft afgeschaft. Verweerder verwijst hiertoe naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) van 3 juli 2006 (200602864/1).

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eisers relaas is wel degelijk geloofwaardig en wettigt de conclusie dat eiser in Irak te vrezen heeft voor vervolging. Uit door eiser overgelegde stukken blijkt dat het bij voorbaat zinloos is om aan de Iraakse autoriteiten bescherming te vragen. Eiser acht de afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal Irak niet redelijk, gelet op de huidige verslechterde situatie in Irak en gelet op het beleid in andere landen van de Europese Unie, zoals België.

3. Overwegingen

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan

geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

Op grond van artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw 2000 bedoelde omstandigheden betrokken.

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd. De verklaringen van eiser dat hij in Turkije zijn documenten heeft moeten verscheuren onder dwang van zijn reisagent, is niet afdoende om het ontbreken van (reis)documenten niet aan eiser toe te rekenen.

Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat het niet aannemelijk is dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verificerbare informatie te verschaffen over de reis die een maand heeft geduurd - of over de vervoersmiddelen waarmee hij heeft gereisd. De stelling van eiser dat hij zich alleen zorgen maakte over zichzelf is hiervoor geen afdoende verklaring. Immers, dit ontslaat hem niet van de verantwoordelijkheid om mee te werken aan de vaststelling van zijn reisroute.

Nu verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Naar het oordeel van de rechtbank dient de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert, bevestigend te worden beantwoord. Verweerder heeft de verklaringen van eiser over de reden voor zijn vertrek uit Irak in redelijkheid vaag en bevreemdingwekkend en daarom niet geloofwaardig geacht. Eiser weet slechts

summiere info te verschaffen over de werkgever waar hij vijf jaar voor heeft gewerkt. Hij kent alleen diens voornaam. Eisers verklaring dat de broer van zijn werkgever heeft gedreigd eiser te vermoorden als eiser er niet voor zou zorgen dat zijn werkgever vrijkomt, heeft eiser op geen enkele wijze onderbouwd, dan wel geconcretiseerd. Voorts zijn eisers verklaringen dat hij wordt gezocht door de autoriteiten eveneens vaag en bevreemdend, zodat er geen waarde aan toekomt. Eisers verklaring dat er een arrestatiebevel tegen hem is uitgevaardigd, berust op de verklaringen van een derde, die heeft vernomen dat er een arrestatiebevel was uitgevaardigd tegen de winkel waar eiser werkte. Eiser heeft niet nader onderbouwd hoe wist dat er een arrestatiebevel tegen de winkel was uitgevaardigd, noch heeft eiser toegelicht waarom het arrestatiebevel eiser, als werknemer van die winkel betrof. Daarom kan geen geloof worden gehecht aan deze verklaring.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is er geen grond voor het oordeel dat de weigering eiser een asielvergunning te verlenen in strijd is met artikel 29, eerste lid, onder a, b, en c van de Vw 2000.

Wat betreft eisers stelling dat verweerder een categoriaal beschermingsbeleid behoort te voeren, oordeelt de rechtbank als volgt. Volgens vaste jurisprudentie van de ABRvS moet de vraag of een vreemdeling in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, worden beantwoord aan de hand van een beoordeling van de algehele situatie in het land van herkomst. Daarbij komt verweerder een ruime beoordelingsmarge toe, waarvan het gebruik de toetsing in rochte slechts dan niet kan doorstaan, indien geoordeeld moet worden dat het besluit niet strookt met wettelijke voorschriften, dan wel verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

Het is de taak van de rechter de beoordeling door verweerder, in overleg met de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van de algehele situatie in het land van herkomst aan die maatstaven te toetsen, niet om een eigen oordeel omtrent de algehele en veiligheidssituatie aldaar in de plaats te stellen van dat van verweerder. De in rechte te stellen motiveringseisen dienen aan te sluiten op evenbedoeld toetsingskader; daarbuiten dient de rechter de beoordeling van verweerder te respecteren.

In het licht van dit toetsingskader, dat verweerder een ruime beoordelingsmarge laat, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder, door zich in belangrijke mate te baseren op het in de ons omringende landen van de EU gevoerde beleid, niet in redelijkheid heeft kunnen beslissen om geen beleid van categoriale bescherming voor Centraal Irak te voeren.

De rechtbank ziet evenmin grond voor de conclusie dat verweerder op dit punt het bestreden besluit onvoldoende deugdelijk zou hebben gemotiveerd.

Het bestreden besluit is dan ook niet in strijd met artikel 29, eerste lid, onder d, Vw

Zaaknummer: Awb 06/ 48501 BEPTDN BE

blad 5

2000 genomen.

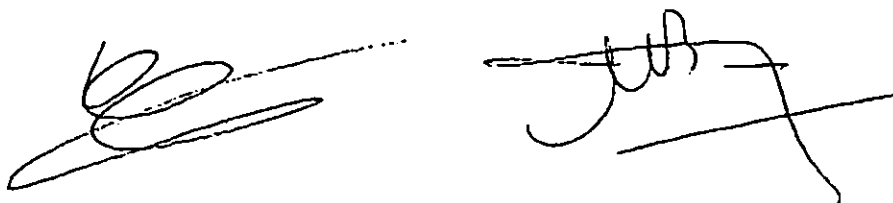
Het beroep is, gelkt op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van
mr. M.H. Pluymen als griffier in het openbaar uitgesproken op 21 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 21 MRT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
frane van elten
arsia huber
cheryl lucassen
astrid portier
jan hein van rijswijk
mieke van willigen
advokaten en procureurs

treas derksen
jose peeze binkhorst
luana pomice
anne-marie willeveen
administratie

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Per fax: 070-3651380
En per post: Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 APR 2007	
ZAAKNR.	26147
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Arnhem, 12 april 2007

Betreft: hoger beroep

Inzake:

/ uitspraak rechtbank Almelo (AWB 06/48501)

Ons kenmerk: 20070314/ cl

Geachte heer, mevrouw,

Namens geboxen op van Iraakse nationaliteit, in
deze zaak woonplaats kiezende te Arnhem aan de Sloetstraat 69, ten kantore van mr. Cheryl
Lucassen, die in deze zaak als zijn gemachtigde zal optreden, daartoe bepaaldelijk
gevolmachtigd, dien ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Almelo
van 21 maart 2007, verzonden op diezelfde datum, waarbij het beroep ongegrond is verklaard.

Bijgevoegd is een kopie van de uitspraak waar het beroep betrekking op heeft.

De grief tegen de uitspraak is als volgt.

Grief I

De rechtbank heeft overwogen onder punt 3:

"Naar het oordeel van de rechtbank dient de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert, bevestigend te worden beantwoord. Verweerder heeft de verklaringen van eiser over de reden voor zijn vertrek uit Irak in redelijkheid vaag en bevreemdend wekkend en daarom niet geloofwaardig geacht. Eiser weet slechts summiere info te verschaffen over de werkgever waar hij vijf jaar voor heeft gewerkt. Hij kent alleen diens voornaam. Eiser verklaart dat de

broer van zijn werkgever heeft gedreigd eiser te vermoorden als eiser er niet voor zou zorgen dat zijn werkgever vrijkomt, heeft eiser op geen enkele wijze onderbouwd, dan wel geconcretiseerd. Voorts zijn eisers verklaringen dat hij wordt gezocht door de autoriteiten eveneens vaag en bevreemdend, zodat er geen waarde aan toekomt. Eisers verklaring dat er een arrestatiebevel tegen hem is uitgevaardigd, berust op de verklaringen van een derde, die heeft vernomen dat er een arrestatiebevel was uitgevaardigd tegen de winkel waar eiser werkte. Eiser heeft niet nader onderbouwd hoe wist dat er een arrestatiebevel tegen de winkel was uitgevaardigd, noch heeft eiser toegelicht waarom het arrestatiebevel eiser, als werknemer van die winkel betrof. Daarom kan geen geloof worden gehecht aan deze verklaring.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is er geen grond voor het oordeel dat de weigering eiser een asiolvergunning te verlenen in strijd is met artikel 29, eerste lid, onder a, b, en c, van de Vw 2000."

Ten onrechte komt de rechtbank tot deze conclusie.

Appellant heeft afdoende verklaringen gegeven voor het feit dat hij niet meer weet te vertellen over zijn werkgever waar hij vijf jaar voor heeft gewerkt. Voorts heeft appellant er op gewezen dat het inderdaad geen reële eis was van de broer van zijn werkgever om ervoor te zorgen dat zijn werkgever vrij kwam, maar uitgelegd dat dit een bedreiging met wraak was door deze broer.

Weliswaar berusten verder de verklaringen van appellant dat er een arrestatiebevel was uitgevaardigd op verklaringen van een derde, echter, appellant heeft wel degelijk onderbouwd hoe kon weten dat er een arrestatiebevel tegen de winkel was uitgevaardigd. had een winkel in dezelfde straat als de winkel waar appellant werkte en hij stond voor zijn winkel toen appellant hem tegen kwam. Het is dan ook zeer waarschijnlijk en aannemelijk dat weet heeft van het arrestatiebevel omdat hij zelf heeft gezien en/of gehoord van de autoriteiten dat zij een arrestatiebevel hadden. De Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, heeft dan ook in redelijkheid niet tot de conclusie kunnen komen dat de verklaringen van appellant ongeloofwaardig zijn.

De uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard. Ik verzoek de Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak en de beschikking in primo te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

C. J. J. J. J.

